

«Estar malament no deixa de ser una zona de confort, i cal sortir-ne»

"La mort del meu pare va ser molt d'imprevist, era molt jove, ningú s'ho esperava"

Delpuerto, a la sala d'exposicions.

El pitjor de tenir un mal dia és la seguretat que un dia n'hi haurà un de pitjor? Probablement, però com a mínim t'has d'intentar mentalitzar per poder-lo afrontar. O pensar «També això passarà», que diu la famosa frase. Que tot acaba passant, és un fet. El que ens hem de plantejar és de quina manera passarà. Al final, és un mateix qui pot canviar les coses, amb la seva actitud en agafar-les d'una manera o altra. La música pot ajudar a superar mals

moments? Indubtablement. En el meu cas, per exemple, és el que m'ha servit. Em vaig refugiar en la música, en vaig escoltar molta, sobre tot rock & roll. I finalment, escriure aquesta cançó, Para un mal día, que ha sigut el meu refugi. Què li va passar, si és que ho puc preguntar? El febrer passat va morir el meu pare. Era també amic i mànager. En aquell moment vaig tirar enrere tot el disc que tenia a punt per sortir, i vaig començar a escriure Para un mal día. Una situació dolorosa, però per la qual tothom ha d'acabar passant... si les coses van com han d'anar. Exacte. Però en el cas del meu pare va ser molt d'imprevist, era molt jove, ningú s'ho esperava. Si hagués estat malalt o hi hagués hagut algun senyal del que podia passar, hauria sigut diferent. Però va ser totalment inesperat, això és el que ho va fer més difícil. Va perdre fins i tot les ganes de fer música? No tenia ganes de fer absolutament res. Durant un mes, fins que em vaig dir «espavila, això no pot anar així». El meu pare no m'havia ensenyat a quedar-me aturat, sinó a continuar endavant. I vaig començar a escriure el nou tema. Què li hauria volgut dir al seu pare, que es va quedar sense dir-li? En aquest sentit em quedo tranquil, vam tenir una relació estreta i li he pogut dir tot. Vam gaudir cada moment que estàvem junts. Segur que m'he equivocat moltes vegades, però els errors també m'han convertit en qui sóc. La gent li diu «tenir un mal dia» a qualsevol cosa? D'aquí va sortir la idea de l'exposició. No volia parlar només del que m'havia passat a mi, sinó que hi ha molta gent que ha patit situacions difícils, totes diferents, però l'art els ha servit de refugi. Així m'he adonat que cap dolor no és comparable, però que tothom busca com sortir-ne. Jo espero que Para un mal día, ajudi algú. El poeta Philip Larkin li va contestar a una amiga que li relatava les seves penes per carta: «ja sé que les teves desgràcies són més grans, però les meves m'afecten a mi». (Riallada). El meu consell davant l'adversitat és que un tregui les ganes d'on no n'hi ha. Estar malament no deixa de ser una zona de confort, i cal sortir-ne. De quina manera? Lluitant, essent perseverant i no deixant d'intentar-ho. Dir-ho és molt fàcil, Delpuerto... I fer-ho és més complicat, és ben veritat. Per això m'agradaria aportar una mica de refugi, ni que fos a una sola persona, amb aquesta meva cançó. Si no pots, jo et dono una eina que t'ajudarà.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2024/01/23/malament-deixa-zona-confort-cal-97221623.html>